

FENT I DESFENT

L'home que va vendre el seu Ferrari

El Xavier era allò que es diu un home d'èxit. Gironí de bona família, va estudiar arquitectura i, sense haver de patir per qüestions econòmiques, va passar llargues temporades als EUA, on va fer bones amistats i es va llaurar una reputació. Va establir-se a Nova York, on va obrir un estudi que va funcionar molt bé. Allà també va conèixer una noia, la que seria la seva esposa i mare dels seus fills. Però el matrimoni no va durar gaire. La Sonja, una ex-model, es va cansar de Nova York i va voler tornar a la seva Califòrnia natal. I els fills, uns *ninis* maleducats, van preferir anar amb la seva mare, per dedicar-se a fer surf i tocar la guitarra. Quan el Xavier va tornar, ja divorciat de dona i fills, tenia un xalet a Montjuïc (de Girona), un àtic a la Bonanova (de Barcelona), un veler a Llafranc (de Palafrugell) i un Ferrari al garatge. Però el Xavier no era feliç. Després de mitja vida voltant el món, coneixent l'èxit professional i guanyant molts diners, tornava a casa amb l'esperança de trobar allò que feia temps havia perdut: la felicitat.

Però a Girona tot havia canviat molt, començant per la ciutat mateixa. Els seus pares havien mort, el seu germà vivia a Suècia, i els seus antics amics no li feien gaire cas. Alguns el van refusar subtilment, per massa «pijo». Altres el van convidar a anar en *mountain bike*, els diumenges al matí. Això tampoc el va convèncer gaire... Es trobava sol i desorientat. La vida de NY l'havia cansat, de massa intensa i superficial, però a Girona s'avorria una mica. També va veure que circular per la ciutat amb el Ferrari no era una bona idea. A cada semàfor la gent se'l mirava i feia comentaris, alguns d'enveja, altres de menyspreu. No, això no era Nova York...

Un cap de setmana d'octubre, va decidir anar a Llafranc per sortir a navegar per últim cop i tancar la temporada. També va anar a veure els de la nàutica per acordar la retirada del vaixell i la seva hibernació. Mentre estava prenent un gintònic a la terrassa del Terramar, va rebre una trucada: era d'un col·lega seu. El James també era un arquitecte reputat i un dels millors amics del Xavier a NY. Resulta que havia de venir a París, a fer unes conferències, i li va semblar que era una bona ocasió per retrobar-se amb el seu amic. Al Xavier la invitació li anava de primera. Estava enamorat de París, i si a més, podia passar uns dies amb el James i la Rachel, la jugada era perfecta.

Pocs dies després, el Xavier pujava al tren, a l'estació de Girona. Les cinc hores i escaig que dura el trajecte fins a París, li van anar bé. Mentre contemplava el paisatge per la finestra, i les columnes de la catenària passaven a tota velocitat, va reflexionar sobre la seva vida, que havia passat gairebé tan de pressa com el paisatge passava ara davant els seus ulls. La seva infantesa feliç a Girona, els estius a Llafranc, els anys d'estudi a Barcelona, després els Estats Units... I? Quin sentit tenia tot?

Quan va arribar a la Gare de Lyon, el dia ja començava a decaure. Va anar a l'hotel de sempre, a Passy. Allà es va trobar amb el James i senyora, i van decidir anar fins a les Halles, i sopar allà. A l'últim moment s'hi va afegir l'André, l'organitzador de les conferències. Amb els seus amics de NY i el seu nou amic parisenc, el Xavier s'ho va passar d'allò més bé. I l'endemà mateix van quedar per fer l'aperitiu, a Fouquet's. En aquells moments la vida del Xavier començava a canviar. L'André li va explicar a què es dedicava, i com n'era, de feliç. Finalment, li va aconsellar que posés a la venda coses inútils: el veler, el Ferrari...

Foto: Narcís Santamaria

Dit i fet!! Es va vendre el veler, el Ferrari i un quadre d'Andy Warhol. I es va comprar un cotxe de Fórmula 1. Un Tyrrell del 1976, amb el qual havia competit Patrick Depailler. Amb el seu amic André van muntar un petit equip, i ara es dediquen a anar de circuit en circuit, allà on hi hagi curses d'automòbils clàssics. El Xavier és molt feliç. I és que ja se sap: els diners no donen la felicitat.

| Narcís Santamaria |

Fent i Desfent és una secció que vol donar a conèixer creadors vinculats amb Palafrugell aparellant literatura i arts visuals.

Coordinació: Anna Aguiló, Marta Gallart i Conxa Saurí,